

derpaa. Jeg hørte forresten af den ærede sidste Taler (Mors) den Sætning bekræfte sig, at man laaner sine Penge ud til en Ven, men kræver dem hos en Uden. Han meente nemlig, at vi have gjort Sæby Skade ved at laane den disse Penge, da den har maattet betale Renter og Afdrag deraf i nogle Aar. Det skulde da ikke gaae med Byen, som det gik med en Embedsmand under det absolute Regiment; han fik et Pengelaan uden Renter og Afdrag, men da han var kommen tilfælde forinden at afbetale et Afdrag, saa søgte han om at faae Afdraget tilbage, jeg veed ikke, om det var med eller uden Renter. Jeg haaber dog, at det ærede Medlem ikke vil bringe Forslag frem i den Retning, hvori han her har talt, og jeg haaber fremdeles, at det ærede Medlem for Skanderborg (Aalborg) vil give os en Forsikring, om, at Sæby ikke forlanger nogen Jernbane til sig; thi ellers vil dette være at gaae endnu videre paa denne Glibebane.

Mors: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Mors: Jeg skal ikke stille noget Forslag, som det ærede Medlem antydede, og det allerede af den Grund, at Hans Exempel, angdet det var uoverordentlig morsomt, ikke kaldt sammen med det; jeg tillod mig at anføre.

Ordfører: Det meget ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Spønst) hittede, at det var uheldigt, og let kunde brage Følger efter sig, naar man var mere æstergivende end nødvendigt. Ja, heri er jeg fuldkommen enig, og jeg troer ogsaa, at de andre Medlemmer af Fleertallet ere enige heri. Men Spørgsmaalet er nu, hvad der er nødvendigt, og saa forekommer det mig rigtig nok, at jeg allerede første Gang, da jeg havde Ordet, tilstrækkeligt har ophist, at naar Sæby skal have den nogenlunde god Havn, naar det skal blive nogenlunde muligt for Hifferne at kunne bestaae, naar det skal blive muligt at faae det mindste ganske smaa Fartøier til at naae til

Sæby Havn, saa er det nødvendigt, at der foretages ikke saa ganske ubetydelige Arbejder, og disse Arbejder troer jeg ikke ville kunne blive foretagne, medmindre hele Gjelben bliver eftergivet. Jeg er fuldkommen enig med den ærede Taler, der talte om, at der er begaaet Feilgreb, og jeg har ogsaa ubvillet, hvori disse efter min Mening bestaae. Disse Feilgreb bestaae i, at man ikke fra Først af har anvendt Tilstrækkeligt til Havnen. Det er ikke Tilfældet, som fra nogle Sider sagt, at det er for stort et Foretagende, der er udført. Der forelaa først en Plan, som af Alle blev erkjendt for at være god, og som, hvis den var bleven bragt til Udførelse, vilde have forhindret Tilfældet. Denne Plan var dyrere end den sidste, men hvis den var bleven udført, troer jeg, det vilde have været heldigt for Sæby og den nærmeste Omegn og tillige for Staten, thi efter de Oplysninger, som ere givne om hele Communens finansielle Status, fremgaar det, at hvis Havnen virkelig lykkedes, saa vilde efter al Sandsynlighed Gjelben i Virkelighed kunne være bleven forrentet. Feilen bestaaer altsaa deri, at det, man har foretaget sig, ikke har været godt, og at man ikke har udført det saaledes, som den første Ingenieur, der havde med Sagen at gjøre, har anbefalet, og som, saavidt jeg veed, de fleste localt kjendte Folk være enige i var ønskelig, men man frygtede vel dengang for at komme til Rigsdagen med saa stort et Forlangende, og derfor kom man med det mindre. Det vilde efter min Mening have været ønskelig, hvis Rigsdagen i sin Tid istedetfor at betinge sig, at der skulde foretages en Opgjørelse af Sæbys finansielle Status, da havde sat den Betingelse til, at en ny Ingenieur skulde raadspørges om dette Project. Hvis det var skeet, vilde det sandsynligt have ført til, at den første og gode Plan var bleven optagen, og det vilde da have været til Gavn for Sæby, og hvad der er til Gavn for Byen, er selvfølgelig ogsaa paa Grund af den Vexelvirkning, der finder Sted imellem By og Land, til Gavn for den nærmeste Omegn. Man har saaledes ganske vist begaaet Feilgreb, men jeg troer, at man, naar man gaaer ind paa det stillede Endringsforslag, da vil komme til at begaae nye Feilgreb, og disse vilde blive saa